

Du takhle po ulici, vzteky celej němej
Akorát po vopici, do kroku se dám
Čepici na palici, černý brejle seděj
Za chvíli doma, zase v pohodě a sám
V tom potkám vola, kterej moje plány maří
V rychlosti přemejšlim vodkud já ho jen znám
Hned se dá do řeči, jak žiju, jak se daří
Zas bude líp, nebo co, nerozumim já

Jak se ti daří, jak se vede a co děláš
No to je skvělý, tak si říkam to se mám
Čumíme na sebe, já jako něco hledám
Že sem ho nevobešel, to sem celej já

Já nabízím ti práci, no to seš teda hodnej
V tom mi to dochází a to už jsem měl spát

Pudem si na to sednout, jen se neboj
Prej ho zajímám
Takový místa ani nejsou, nejsou kam ho posílám
Pudem si na to sednout, jen se neboj
A mám toho víc
Von promluvil jenom jednou, jednou
Víc už nestih říct

A tak mu říkam hochu nech mě radši projít
Je mi fakt blbě, dneska se mi nedaří
Pak stačí málo, trpělivost může dojít
To chápe jenom ten, kdo musí takhle žít
Zvyšuju hlas a von je pořád jako hluchej
Mele to svoje pořád dokola a dál
Dokonce debatuje i když letí vzduchem
Zádama vobrubník a hubou vo kanál

Já nabízím ti práci, no to seš teda hodnej
V tom mi to dochází a to už jsem měl spát

Pudem si na to sednout, jen se neboj
Prej ho zajímám
Takový místa ani nejsou, nejsou kam ho posílám
Pudem si na to sednout, jen se neboj
A mám toho víc
Von promluvil jenom jednou, jednou
Víc už nestih říct